

der er kørt fast økonomisk set, og hvad Regeringen agter at foretage for at genrejse Landbrugets Økonomi.

(Forespørgselen findes i Tidenden, Sp. 5914—15).

Ordføreren for Forespørgerne (Valdemar Thomsen): Den Forespørgsel, der nu skal behandles, er indleveret af os for 14 Dage siden, det er altsaa ikke min Skyld, at den kommer for nu i en Nattetime. Det kan formentlig ikke undre nogen i denne Sag, at min Gruppe vil søge at klare det Spørgsmaal, der foreligger først og fremmest til Besvarelse af den højtærede Statsminister, men ogsaa til Forhandling mellem Tingets Medlemmer. Vi stiller Spørgsmaalet ikke af partipolitiske Grunde, men fordi det er paa høje Tid, at Landbruget erfarer, om der kan ventes gennemført Foranstaltninger, som tager Sigte paa at værne de mange Hjem, der uden egen Skyld staa Ansigt til Ansigt med Livets alvorligste økonomiske Ulykker, og erfarer en Smule mere med Hensyn til Regeringens Planer angaaende en virkelig Genrejsning af Landbrugets Økonomi, af Landbrugets Købekraft.

Hvis der er saadanne Planer under Forberedelse — og adskilligt tyder paa, at der virkelig er noget om det, under Forhandlingen her i Eftermiddags er det gentagne Gange, bl. a. af den højtærede Landbrugsminister og det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, antydet, at der er Planer under Forberedelse — kan Regeringen kun være interesseret i at faa gode Raad med paa Vejen, for man har i hvert Fald Indtryk af, at den i allerhøjeste Grad trænger dertil. Det er da mit Haab, eller rettere sagt, det var mit Haab, at det kunde ske under den Forhandling, der skulde foregaa i Tilslutning til den Forespørgsel, der nu rettes til den højtærede Statsminister. Hvis Regeringen, hvis Partierne er i Tvivl om, hvor Vejen gaar ud af det økonomiske Uføre, vi sidder i, maa det være Oppositionens Opgave for det første at foreholde Regeringen dens Pligt og dernæst at tage sin Del af Ansvaret ved at angive, ad hvilke Veje, ved hvilke Midler Vanskelighederne efter dens Mening kan overvindes. Under alle Omstændigheder skulde en Forhandling kunne medvirke til at befordre Udviklingen i den rigtige Retning, ikke alene af Hensyn til Landbruget, men sandelig ogsaa af Hensyn til Regeringens Prestige. Derfor haaber jeg, at Regeringen og dens Chef er taknemmelige for, at der nu bliver Lejlighed til at

fremføre Anskuelser, som maaske kan virke befrugtende paa og fremmende for det Arbejde, der maa og skal gøres.

Med Hensyn til de rent praktiske Forhold skal jeg ganske kort tillade mig at sige, hvordan Stillingen er for Landbruget. Landbruget udgør ca. $\frac{1}{3}$ af Befolkningen, men faar kun 10—12 pCt. af de skattepligtige Indtægter. Landets samlede Indtægter er i Tiden siden 1926, der er det sidste nogenlunde normale Aar, vi har haft, gaaet ned med ca. 1 Milliard. Denne Nedgang er imidlertid højt ulige fordelt, idet Landbrugets Indtægt er mere end halveret, hvorimod Indtægterne i den øvrige Del af Befolkningen i Gennemsnit har holdt sig rigtig pænt og for manges Vedkommende har naaet fantastiske Højder. Denne ulige Fordeling af Indtægterne har Lovgivningsmagten under de nuværende Forhold Ansvaret for, og vi spørger altsaa nu Regeringen, om der er Vilje til at ændre dette.

Medens Landbrugets Indtægter i den 10-aarige Periode, jeg her taler om, gik ned fra 832 Kr. til 348 Kr. pr. Individ, er Indtægten i den øvrige Del af Befolkningen endnu mellem 800 Kr. og 1 000 Kr. pr. Individ. Betragter man Formuebevægelsen, viser det sig, at Landbruget har baaret hele Tilbagegangen. Men ikke nok med det, den øvrige Befolkning er samtidig blevet rigere. Saaledes har Tendensen været gennem mange Aar, og saaledes er den fremdeles.

Jeg spørger Regeringen og Partierne her i Salen: Tror man virkelig, at den sociale Deklassering, for ikke at sige Proletarisering, af det danske Landbrug i det lange Løb kan være til Gavn for nogen af Partierne? Slutresultatet af disse Forhold er blevet, at Tusinder af Landmænd har tabt alt, hvad de ejer, og mere til, og Situationen, til Dels paa Grund af sidste Aars mislykkede Høst, er saa fortvivlet som ingen Side tidligere. Strømmen, der gaar fra Land til By, fra Beskæftigelse til Lediggang, maa standses, hvis ikke der skal sættes uerstattelige moralske Værdier over Styr.

Efter at min Gruppe den 16. April anmeldte nærværende Forespørgsel til Statsministeren, er der som bekendt sket det, at Landbrugsraadet under 21. April rettede en enstemmig og indtrængende Henstilling til Lovgivningsmagten. Denne Henvendelse indledes med følgende — jeg beder om Tilsladelse til et kort Citat —:

„Den økonomiske Krise i Landbruget bliver for hver Dag mere alvorlig og ødelæggende, og det Tidspunkt maa formentlig nu være inde, da det maa staa